

Søndag 3. mai 1992 **Aftenposten**

Makabre bevis for Auschwitz

En historiker i Wien har lagt ned 2893 arbeidstimer for å bevise i retten at massebordene i Auschwitz virkelig fant sted. Ofrene ble avkrevet betaling for billett på ku-klasse til leiren, fremgår det av nye fakta som er fremlagt.

Aftenpostens
korrespondent
**AASMUND
WILLERSRUD**

Wien.

Den makabre bevisførselen i Wien startet på samme dag som 5000 unge jøder fra hele verden marsjerte til dødsleiren i polske Oswiecim (Auschwitz, på tysk) for å minnes de innpå halvannen million mennesker som i følge de vanligste anslag, ble myrdet i gasskamrene der.

En «eneste stor svindel» kaller østerrikske nynazister denne tragedien. I prosessen mot den 51 år gamle, arbeidsløse «forfatteren» Gerd Honsik er det satt inn store ressurser for å motbevise hans konkrete forsøk på historisk revisjonisme.

Det hersker ingen tvil om at disse symptomene nå tas på alvor. Historie-

professoren Gerhard Jagschitz har selv brukt 2893 timer, hans medarbeidere 1500, på å granske arkiver i Tyskland, Polen, Tsjekkoslovakia, Russland og Israel.

Saken påkaller stor interesse i Østerrike, salen er tettpakket med både nazister og overlevende jøder, og bevisføringen forstyrres hyppig av støyende mishagsyttringer fra de gamle kamerater når fakta blir for harde å svelge. Dette er solid dokumentasjon, og en av konklusjonene professoren kom frem til, er at østerrikkere var overrepresentert blant bødlene.

Det mest vesentlige spørsmål formuleres likevel av en innsender i avisen Kurier: Hvorfor er det nødvendig i dag å føre rettslig dokumentasjon for denne ugjerning, som for lengst er historisk bevist?

Forbudt å tvile

I Østerrike er det jo til og med forbudt å uttale offentlig tvil om at det var gasskamre i konsentrasjonsleirene til Det tredje rike, der Østerrike var integrert. Loven selv forutsetter at «Holocaust» var et faktum.

Honsik, som er tungt kriminelt belastet fra før, er tiltalt etter samme lov for å ha utbredt den såkalte «Auschwitz-løgnen» gjennom sin bok «Frifinnelse for Hitler?». Den bygger blant annet på de ofte siterte offisielle «dødsbøkene» fra Auschwitz, som oppgir ca. 80 000 drepte. Det er protokollen fra standretten, der kun de registrerte fangene ble «dømt» til dø-

den. Hoveddelen av Auschwitz-fangene ble imidlertid tilintetgjort på «ubyråkratisk vis». Historikeren har funnet dokumentasjon for 1,2 millioner av dem.

Avslørende bøker

Foruten å gjennomgå 7000 øyenvitneutsagn og 1300 bøker, der det også forekommer en del tvilsomme utsagn, måtte Jagschitz gå til utradisjonelle kilder. Nazistene rakk å ødelegge de fleste leirarkivene før spillet var ute. Jernbanens fraktbøker var imidlertid intakt, og granskningen ga ikke bare en god antydning om hvor mange jøder som ble transportert til Auschwitz. Protokollene viste også at ofrene ble avkrevet betaling for billetten til Auschwitz, på kuvogn-klasse med Reichsbahn.

Byggebeskrivelser

Påstandene som professor Jagschitz ble satt til å motbevise, er for en stor del av teknisk natur. Masse-avlivning med Zyklon-B blåsyregass, diesel-eksos eller kulldioksyd i flasker kunne ikke la seg gjennomføre i praksis. Gasskamrene er simpelthen fri fantasi, påstår den tiltalte.

Men Gerhard Jagschitz fant byggebeskrivelsene fra entreprenørene som utførte gasskamrene og krematoriene. I Auschwitz var det 46 ovner med en samlet kapasitet på 4756 lik i døgn. Ikke bare lik heller, viste granskningen. Det var ikke uvanlig at folk ble skjøvet levende inn i krematorieovnene i Auschwitz.